

EDITORIAL

Un gran pacte d'Estat contra la crisi

Sobre la situació de l'economia espanyola i catalana hi ha diversos fets incontestables: el govern central, encapçalat per José Luis Rodríguez Zapatero, va començar per negar la crisi, la va acceptar a contracor quan li va esclatar a la cara i va decretar la seva fi precipitadament. Entitats com el Banc d'Espanya avisaven des de feia temps que calia frenar l'orgia constructora (que, per cert, va néixer i créixer en l'època de José María Aznar) per evitar una crisi dura i duradora, però cap governant es va atrevir a prendre mesures contra un cycle que aportava una prosperitat tan aparent com inconsistent. I menys encara amb l'antecedent de l'*atterratge suau* de Carlos Solchaga, que, per prendre mesures semblants, va ser acusat gairebé de provocar una crisi.

Zapatero confiava en el semestre de la presidència de torn de la Unió Europea per recuperar el seu escàs crèdit polític internacional. No ho està aconseguit, perquè no solament Europa és immune a les cortines de fum, sinó que la falta de rumb hi queda amplificada. És en aquest marc de descrèdit generalitzat que s'ha d'entendre la gira de Zapatero i de grans empresaris i financers espanyols per les capitals financeres amb l'objectiu de convèncer els mercats que l'economia de l'Estat és solvent i queda ben lluny de la grega. Difícilment se'n sortiran atribuint tots els mals d'Espanya a una conxorxa contra l'euro. No: el mal ve sobretot de presentar mesures realistes i retirar-les corrents en veure l'hostilitat dels sindicats.

Davant aquesta situació crítica, hi ha dues posicions. Una d'irresponsable, que fa veure que no passa res o bé alimenta la inestabilitat amb l'esperança de desgastar el govern i conquerir el poder. I una de responsable. Sembla que Zapatero ja s'ha decantat per la segona opció en convocar els agents socials per discutir la reforma laboral. Ara l'ha de mantenir compareixent i proposant mesures per abreujar la crisi. Mesures realistes, no a l'estil de l'economia sostenible. I, per descomptat, s'ha de prendre molt seriosament la proposta de Josep Antoni Duran i Lleida de fer un pacte d'Estat. El pacte, i no la gira, sí que convenceria els mercats del nou rumb de l'economia espanyola.